

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 czerwca 2017 roku (data prezentaty) małoletnia W. M., reprezentowana przez matkę M. M. (1), wniosła o podwyższenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 listopada 2016 roku, w sprawie sygn. akt VI C 639/16, z kwoty 1.000 zł miesięcznie do kwoty 1.900 zł miesięcznie płatnych do rąk matki M. M. (1) do dnia 10 każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu oraz o obciążenie pozwanego kosztami procesu/k. 3 – 4v/.

W odpowiedzi na pozew z dnia 02 sierpnia 2017 r. (data prezentaty) pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych (k. 72).

Strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska do końca postępowania (k. 142)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. M. urodziła się w dniu (...) (odpis skrócony aktu urodzenia k. 18 akt VIC 630/16), jako dziecko pochodzące ze związku małżeńskiego M. M. (2) i M. M. (1).

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 roku, w sprawie sygn. akt VI C 639/16 Sąd Okręgowy w Warszawie rozwiązał przez rozwód małżeństwo rodziców małoletniej ustalając obowiązek alimentacyjny pozwanego na kwotę 1.000 zł, co było wynikiem porozumienia stron w tym zakresie (k. 34-35). Powódka określała wówczas usprawiedliwione potrzeby dziecka na kwotę około 2 000 zł miesięcznie /k. 8 – 10, 200, 205 akt sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VI C 630/16/.

Równolegle do postępowania rozwodowego przed T.. Sądem toczyło się postępowanie z powództwa małoletniej W. M. o zaspokajanie potrzeb rodziny sygn. akt V RC 858/15, gdzie miesięczne koszty utrzymania małoletniej w okresie od 09 grudnia 2015 roku do 29 listopada 2016 roku Sąd ustalił na poziomie około 2 000 zł miesięcznie, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania średnio 974 zł miesięcznie, bilet miesięczny 49 zł, wyżywienie średnio 600 – 700 zł, kosmetyki, środki czystości około 100 zł; ubrania, sporadycznie lekarstwa około 100 zł; wydatki szkolne średnio 55 zł, udział w kosztach eksploatacji (benzyna) samochodu około 20 zł. Sąd uznał, że wydatki na kieszonkowe, połowę zakupu kuchenki mikrofalowej, połowę zakupu używanej pralki z montażem oraz mandat małoletniej nie są usprawiedliwioną potrzebą, w rozumieniu art. 135 § 1 kro. (k. 441 akt V RC 858/17).

Obecnie małoletnia jest uczennicą I klasy technikum, jej miesięczne koszty utrzymania przedstawicielka ustawowa ocenia na około 2.339 zł , na co składają się następujące wydatki: udział w opłatach za najem i czynsz- 885 zł, koszt energii- 48 zł, koszt gazu- 10 zł, Internet i telewizja- 46,50 zł, bilet miesięczny- 53 zł, kieszonkowe- 100 zł, gałka lodów- 3 zł, frytki w McDonalddie 3,50, mały napój-2,5 zł, 600 zł wyżywienie, 150 zł- środki za środki czystości i kosmetyki, 100 zł- wydatki szkolne, 20 zł- lekarstwa, ubrania- 180 zł, zakup art. gospodarstwa domowego- 30 zł, udział w kosztach użytkowania samochodu- 20 zł, koszt utrzymania kota- 100 zł (k. 4v, 143). Koszt zakupu książek dla małoletniej wyniósł 260 zł oraz dodatkowo 60 zł za podręcznik do języka hiszpańskiego (k. 143) Z ojcem spotyka się nie regularnie, spotkała się raz w wrześniu oraz październiku (k. 143).

Przedstawicielka ustawowa małoletniej M. M. (1) w dacie orzekania o wysokości dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego zatrudniona była w (...) Sp. z o.o., na stanowisku Asystentka Administracji, ze średnim wynagrodzeniem w 3 176 zł brutto miesięcznie; 2 268,65 zł netto. Dodatkowo pracowała dorywczo w weekendy, w barze, przy smażeniu frytek, zarabiając średnio 200 – 300 zł weekendowo. Powódka cierpiała na choroby kręgosłupa m.in. przeżyła w przeszłości operację stabilizacji L5 S1 i dyskopatii kręgosłupa szyjnego. Od października/listopada 2016 roku powódka zmagala się z nowotworem jajnika oraz wtórnym nowotworem węzłów chłonnych. W 2016 roku uzyskała dochód w kwocie 35 760,24 zł, a w 2015 roku w kwocie 30 552,16 zł . W marcu 2016 roku zaciągnęła, na cele mieszkaniowe, pożyczkę z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, którą spłaca w 10 ratach po 200 zł . W

dniu 09 listopada 2016 roku otrzymała dofinansowanie z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w kwocie 3 700 zł /k. 438 akt V RC 858/15 /.

Obecnie jest zatrudniona na tym samym stanowisku i u tego samego pracodawcy co w dacie orzekania dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego, gdzie jej średnie miesięczne wynagrodzenie netto z ostatnich 6 m- cy wynosi (...).74 zł, od września 2017 r. zarabia 4.000 zł brutto; 2.700-2.800 netto (k. 5, 138,143). Od października 2016 do czerwca 2017 podnajmowała pokój w wynajętym mieszkaniu, jednak było to sprzeczne z zawartą umową najmu, wobec czego zaprzestała podnajmu(k. 4,22). Choruje na raka jajnika, była poddana zabiegowi wycięcia macicy, leczona za pomocą chemioterapii (k. 9-16v, 136).

Pozwany S. M. w dacie orzekania o wysokości dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego zatrudniony był w firmie (...) Spółka jawna, na stanowisku doradca techniczno – handlowy, z wynagrodzeniem zasadniczym 2.250 zł netto plus premia uznaniowa, według deklaracji pozwanego około 700 zł. Wcześniej od 26 marca 2007 roku zatrudniony był w (...) Sp. z o.o., na stanowisku dyspozytora, ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2 728,94 zł netto. W okresie styczeń – marzec 2015 roku wynagrodzenie pozwanego wynosiło około 3 600 zł netto miesięcznie, a w sierpniu 2015 roku pozwany otrzymał wynagrodzenie w kwocie 4 486 zł netto . Pozwany spłacał, od sierpnia 2014 roku kredyt zaciągnięty na zakup telewizora, w miesięcznych ratach po 51,26 zł. Od czerwca 2015 roku spłaca pożyczkę w miesięcznych ratach po 137,83 zł oraz. W 2015 roku uzyskał dochód w kwocie 58 885,57 zł brutto. Pozwany regularnie lożył na utrzymanie córki kwotę 700 zł miesięcznie oraz dofinansował, w połowie, wizytę lekarską córki. Latem 2016 roku kupił córce buty za kwotę około 200 – 300 zł (k. 440 akt V RC 858/15)

Obecnie pozwany jest w związku nieformalnym, spodziewa się dziecka. Jest zatrudniony jako doradca techniczno-handlowy, gdzie osiąga średnie wynagrodzenia netto 2.26,53 zł wraz premią uznaniową w kwocie około 750 zł, uzależnioną od ilości sprzedanego betonu (k. 75). Od czasu rozvodu rzadziej spotyka się z córką, za co obarcza matkę. Kupuje córce bilety autobusowe, jednak ona nie korzysta z nich i nie zjawia się na ustalone terminy kontaktu (k. 143). Podczas pobytu wakacyjnego kupił małoletniej okulary, opłaca jej abonament telefoniczny (k.143). Mieszka w mieszkaniu partnerki, partycypuje w kosztach mieszkania i kredytu w wysokości około 1.000 zł. Wcześniej mieszkał w mieszkaniu służbowym swojej partnerki (k. 111). Posiada samochód t. (...) (k. 143)

P. ższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności na podstawie: zeznań przedstawicielki ustawowej /k.143 / i pozwanego /k.144 / , , dokumentów z akt sprawy Sądu Okręgowego VI C 630/16 oraz akr V RC 858/15

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, zaś Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3 w/w art.).

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 kro możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi być istotna.

Przez "zmianę stosunków" należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych (w szczególności określonych w art. 133 i 135 kro). (Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz red. K.Osajda, 2017). Należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego" (uchwała Sądu Najwyższego z 16.12.1987 r., III CZP 91/86).

Od dnia wydania poprzedniego prawomocnego orzeczenia alimentacyjnego do dnia zamknięcia rozprawy upłynął okres niewiele ponad roku, z uwagi na co wysokość uzasadnionych kosztów utrzymania małoletnich w zakresie stałych miesięcznych wydatków w postaci wyżywienia, kosztów odzieży nie uległ zasadniczej zmianie. W ocenie Sądu uzasadnione koszty utrzymania małoletniej wynoszą obecnie około 2.000 zł: w tym, koszty mieszkaniowe- 1000 zł, bilet miesięczny- 50 zł, wyżywienie 600-700 zł, ubrania- 100 zł, lekarstwa- 50 zł, wydatki szkolne- 100 zł, udział w kosztach eksploatacji samochodu- 20 zł, rozrywka- 50 zł. W ocenie Sądu w zakresie usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej nie nastąpiła istotna zamiana ich wysokości. Co prawda małoletnia rozpoczęła naukę w szkole średniej, jednak zwiększenie wydatków, w tym zakresie nie ma wpływu na całokształt kosztów jej utrzymania. Z uwagi na krótki odstęp czasu od poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego Sąd nie dostrzegł istotnych zmian w tym zakresie, pozostawiając na niezmiennym poziomie.

Przechodząc do oceny możliwości zarobkowych stron i porównania do okresu poprzedniego prawomocnego orzeczenia alimentacyjnego Sąd zauważył, że nie uległy one istotnym zmianom. W dacie poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego pozwany zarabiał łącznie około 2.950 zł, zaś obecnie jego zarobki kształtują się na poziomie około 3.000 zł. Zarobki obecnie osiągane przez pozwanego w ocenie Sądu oddają jego minimalne możliwości zarobkowe, a pozwany jako młody zdrowy mężczyzna może podejmować prace dodatkowe, dorywcze. Jednak w ustalonym stanie faktycznym Sąd zauważył że pozwany wraz z swoją dotychczasową partnerką spodziewa się dziecka, co także wpłynie na ocenę jego możliwości zarobkowych, gdyż będzie zobligowany do utrzymywania obojga małoletnich dzieci. W związku z tym te dodatkowe możliwości zatrudnienia pozwany powinien wykorzystać, na pokrycie kosztów nowonarodzonego dziecka . W ocenie Sądu kontakty pozwanego z małoletnią powódką podobnie jak w czasie poprzedniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym mają charakter nieregularny, co w dużej mierze wynika z odległości od miejsca zamieszkania małoletniej od miejsca zamieszkania pozwanego, co utrudnia odbywanie tych kontaktów.

Oceniając możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej Sąd zauważył, że od okresu poprzedniego prawomocnego orzeczenia alimentacyjnego jej miesięczne zarobki nieznacznie wzrosły z kwoty około 2.568 zł do kwoty około 2.700-2.800 zł. Co prawda z uwagi na stan zdrowia przedstawicielka ustawowa małoletniej nie jest w stanie dodatkowo pracować fizycznie, jednak wzrost jej dochodów z pracy etatowej jest czynnikiem rekompensującym taki stan rzeczy, w efekcie czego jej realne dochody są ponad 200 zł wyższe niż poprzednio. Co do sytuacji zdrowotnej przedstawicielki Sąd zauważył, że co prawda jej stan zdrowia związany z chorobą nowotworową wciąż wskazuje na potrzeby leczenia, jednak w dacie orzekania poprzedniego obowiązku alimentacyjnego przedstawicielka posiadała już wiedzę odnośnie zdiagnozowanej choroby nowotworowej, zatem była świadoma czekającego ją leczenia. Sąd nie uwzględnił także utraty źródła dochodu w postaci niemożności podnajmowania mieszkania, gdyż działania w tym zakresie były niezgodne z zawartą umową najmu, która obowiązywała także w czasie poprzedniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym. Trudno bowiem oczekiwać, że Sąd będzie niejako sankcjonował działania

przedstawicielki sprzeczne z umową najmu. Sąd nie uwzględnił, także stanowiska powódki, że dotychczasowa wysokość świadczenia alimentacyjnego ustalona podczas sprawy rozwodowej była wynikiem porozumienia stron mającego na celu skrócenie postępowania rozwodowego a jego wysokość była nieadekwatna do potrzeb małoletniej i możliwości zarobkowych jej rodziców. Sąd zauważył, że strona powodowa świadomie akceptowała taki stan rzeczy, w postępowaniu przed Sądem Okręgowym prezentowała stanowisko, które znalazło odzwierciedlenie w prawomocnym już wyroku rozwodowym.

Mając zatem na uwadze aktualne uzasadnione potrzeby dziecka, możliwości zarobkowe i majątkowe rodziców małoletniej i brak istotnej zmiany w tym zakresie, na mocy art. na mocy art. 133 § 1 kro, 135 § 1 i 2 kro oraz art. 138 kro Sąd orzekł, jak w sentencji.

Kosztami sądowymi, których powódka nie miała obowiązku uiścić należało obciążyć Skarb Państwa na podstawie art. 102 k.p.c.